ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด

THE PROPRIETY AND POSSIBILITY OF AN EVALUATION MODEL FOR UNDERGRADUATE VOCATIONAL PROGRAMS: AN APPLICATION OF MULTIPLE EVALUATION APPROACHES

อังค์วรา วงษ์รักษา[1] ศิริชัย กาญจนวาสี[2] และสิริรักษ์ รัชชุศานติ[3]
Angwara Wongrugsa[1] Sirichai Kanjanawasee[2], and Sirilak Ratchusanti[3]
[1,2]คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [3]สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
[1,2]Faculty of Education, Chulalongkorn University
[3]Office of the Vocational Education Commission

Received: February 2, 2020 / Revised: April 24, 2020 / Accepted: May 28, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด รูปแบบการประเมินได้พัฒนาขึ้นเพื่อสนองตอบปัญหาและความต้องการสารสนเทศจากการประเมินหลักสูตร โดยใช้แนวคิดการประเมิน 1) Utilization-focused evaluation 2) CIPIEST model และ 3) Discrepancy evaluation ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยกลุ่มที่ 1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 9 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี รวมทั้งสิ้น 9 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลการวิพากษ์ แบบประเมินมาตรประมาณค่า 3 ระดับ และแบบประเมินมาตรประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ประเด็นการประเมินทั้ง 60 รายการ มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบการประเมินตามเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนี IOC ทุกรายการ 2) ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการประเมิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า และองค์ประกอบด้านผลกระทบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ส่วนความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการประเมินไปใช้ก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดเช่นกัน โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การเขียนรายงานการประเมินหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร การประเมินพหุแนวคิด หลักสูตรการอาชีวศึกษา

Corresponding Author
E-mail: p.angwara@gmail.com

Abstract

This study aims to examine the appropriateness and feasibility of an evaluation model for undergraduate vocational programs: an application of multiple evaluation approaches. The evaluation model has been developed to respond to the problems and information needs of the program evaluation with the use of the following evaluation approaches: (1) utilization-focused evaluation; (2) CIPIEST model; and (3) discrepancy evaluation. The key research informants comprised two groups: the first group consisting of 9 instructors responsible for the program and the second group consisting of 9 experts on curriculum and instruction, educational measurement and evaluation, and vocational education programs at the bachelor degree level. The research tools consisted of a critiques recording form, a 3-level rating scale assessment form, and a 5-level rating scale assessment form. The statistics used for data analysis were the item-objective congruence index (IOC), mean, and standard deviation.

The study results showed that (1) all 60 assessment items were consistent with the indicators and the assessment components based on all IOC index consideration criteria; (2) the rating means of appropriateness of the assessment model were at the high to highest levels, with the most appropriate items being those for the input component and the impact component with the rating means of 4.89; while the rating means for feasibility of implementation of the assessment model were also at the high to highest levels, with the most feasible item being that on writing program evaluation report with the rating mean of 4.78.

Keywords: Program Evaluation, Multiple Evaluation, Vocational Programs

บทนำ

จากการวิเคราะห์บริบทของหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการทั้ง 8 ประเภทวิชา ประกอบด้วยประเภทวิชาอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจ ศิลปกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คหกรรม เกษตรกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และประมง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด โดยการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) สภาพการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีในปัจจุบัน 2) ปัญหาการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี 3) สารสนเทศที่ต้องการจากการประเมินหลักสูตร 4) แนวทางการนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ และ 5) แนวทางที่จะทำให้การประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาเป็นรูปธรรม มีรายละเอียดดังนี้

1. สภาพการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีในปัจจุบันพบว่า มีการดำเนินการใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การประเมินประสิทธิภาพการสอนโดยการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของทีมผู้สอน/อาจารย์ในสาขาวิชา และสอบถามจากนักศึกษา การประเมินการสอนจากนักศึกษาทุกปลายภาคการศึกษา และสังเกตการสอนโดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 2) การประเมินหลักสูตรในภาพรวม เป็นการ

รวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า โดยการใช้แบบสอบถามหรือการประชุมตัวแทนศิษย์เก่า และการประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตจากผู้ใช้บัณฑิต 3) การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร และ 4) การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้เมื่อพิจารณาช่วงเวลาในการประเมินหลักสูตรพบว่าได้ดำเนินการใน 3 ช่วงเวลา คือ การประเมินหลักสูตรก่อนอนุมัติให้เปิด โดยมีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้ประเมิน การประเมินหลักสูตรระหว่างการนำหลักสูตรไปใช้ มีคณะกรรมการทำหน้าที่กำกับติดตาม และการประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการเป็นหน้าที่ของแต่ละสถาบันซึ่งมีความแตกต่างกัน

2. ปัญหาการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตร การออกแบบการประเมิน การสร้างเครื่องมือการประเมินหลักสูตร และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินหลักสูตรไม่สอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานของสถานศึกษา ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ครบถ้วน สารสนเทศจากการประเมินจึงไม่ถูกนำไปสู่การพัฒนาอย่างแท้จริง

3. สารสนเทศที่ต้องการจากการประเมินหลักสูตรประกอบด้วยความเหมาะสมของวัตถุประสงค์หลักสูตรรายวิชากับสถานการณ์ปัจจุบัน กระบวนการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น สมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาตามจุดมุ่งหมายหลักสูตร ความก้าวหน้าในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา จุดด้อยหรือปัญหาที่เกิดขึ้นของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของสถานประกอบการหรือสมาคมวิชาชีพ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากสถานประกอบการที่จะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรต่อไป

4. แนวทางการนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้พบว่า มีแนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) เพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานการบริหารหลักสูตร 2) เพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน 3) เพื่อใช้ในการตัดสินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร และ 4) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ พัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

5. แนวทางที่จะทำให้การประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ควรประเมินตามสภาพจริง เน้นความโปร่งใส รายงานผลตามความเป็นจริง ด้านตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินควรสอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรไม่มากเกินไป และเกณฑ์ไม่สูงเกินไป และควรให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

ในการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด (Multiple evaluation) เป็นการใช้แนวคิดการประเมินที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองแนวคิดขึ้นไปนำมาบูรณาการร่วมกันในการประเมินโครงการหนึ่งๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการออกแบบกรอบแนวทางการประเมินโครงการที่เหมาะสมกับบริบทของโครงการและสามารถสร้าง ข้อค้นพบที่ครอบคลุม ได้สารสนเทศเชิงลึกที่จำเป็นในการตัดสินคุณค่าและการตัดสินใจต่อไป (Bledsoe & Graham, 2005) โดยจากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแนวคิดการประเมินหลักสูตรแต่ละแนวคิดกับบริบทของหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 ประเด็น จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกแนวคิดการประเมินหลักสูตรเพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น 3 แนวคิด ได้แก่ 1) แนวคิด Utilization-focused evaluation (Patton, 2013) 2) แนวคิด CIPIEST model (Stufflebeam, 2007) และ 3) แนวคิด Discrepancy evaluation (Provus, 1971) ซึ่งทั้ง 3 แนวคิดนี้มีหลักการและจุดเด่นที่แตกต่างกัน สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการใช้สารสนเทศจากการประเมินที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. แนวคิด Utilization-focused evaluation (Patton, 2013) เป็นแนวคิดการประเมินที่มุ่งเน้นการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ส่งเสริมการมี

ส่วนร่วม และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ใช้ผลการประเมินและผู้ประเมินหลักสูตร จึงเป็นแนวคิดการประเมินที่ผู้วิจัยเลือกใช้เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตร และวางแผนการนำผลการประเมินหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตร และขาดการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิด CIPIEST model (Stufflebeam, 2007) เป็นแนวคิดการประเมินเชิงระบบที่ให้สารสนเทศครอบคลุมในทุกมิติ สอดคล้องกับสารสนเทศที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการมากที่สุด และปัญหาการออกแบบการประเมินที่ยังขาดมาตรฐาน ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้แนวคิดนี้เพื่อออกแบบการประเมินหลักสูตรตามมิติการประเมิน CIPIEST ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวบ่งชี้ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร

3. แนวคิด Discrepancy evaluation (Provus, 1971) เป็นการประเมินความไม่สอดคล้องระหว่างส่วนต่างๆ ของหลักสูตร (การออกแบบหลักสูตร การเริ่มใช้หลักสูตร กระบวนการ ผลผลิต และความคุ้มค่าของหลักสูตร) กับมาตรฐานที่กำหนด ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เพื่อค้นหาจุดอ่อน และนำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อให้ได้สารสนเทศในการตัดสินประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลของหลักสูตร และค้นหาจุดที่ควรพัฒนาตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการใช้สารสนเทศจากการประเมินหลักสูตรของผู้รับผิดชอบหลักสูตร

จากแนวคิดการประเมินหลักสูตรทั้ง 3 แนวคิดดังกล่าว จึงนำมาสู่การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด และเพื่อให้รูปแบบการประเมินหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของการดำเนินงานอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ประเมินหลักสูตรได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด

ทบทวนวรรณกรรม

หลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือปฏิบัติการ

คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ สามารถศึกษาค้นคว้า พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีในวิชาการสัมพันธ์กับวิชาชีพเพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในขอบเขตที่กว้างขวาง วางแผน และบริหารงานการผลิตหรือบริการในงานอาชีพ มีส่วนร่วมพัฒนาและริเริ่มวิธีการปฏิบัติ รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ มีอิสระในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือจัดการงานผู้อื่น รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน และกำหนดให้ใช้ชื่อคุณวุฒิการศึกษา ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิตใช้อักษรย่อ ทล.บ.

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะ ของสาขาวิชา

นั้นๆ ในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตผู้มีความรอบรู้และมีสมรรถนะในการปฏิบัติ และพัฒนางานระดับเทคโนโลยี สามารถจัดการและควบคุมการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน และสถานประกอบการ สามารถประกอบอาชีพอิสระ พัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

การประเมินพหุแนวคิด (Multiple Evaluation Approaches)

การประเมินโดยใช้แนวคิดที่หลากหลายหรือการประเมินพหุแนวคิด (Multiple evaluation approaches) เป็นการใช้แนวคิดการประเมินที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองแนวคิดขึ้นไปนำมาบูรณาการร่วมกันในการประเมินโครงการหนึ่งๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการออกแบบกรอบแนวทางการประเมินโครงการที่เหมาะสมกับบริบทของโครงการและสามารถสร้างข้อค้นพบที่ครอบคลุม ได้สารสนเทศเชิงลึกที่จำเป็นในการตัดสินคุณค่าและการตัดสินใจต่อไป (Bledsoe & Graham, 2005)

ในการคัดเลือกแนวคิดการประเมิน ผู้ประเมินควรมีข้อพิจารณา 3 ประการ (Hansen & Vedung, 2005; Patphol, 2015) ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการประเมิน (The purpose of evaluation) ลักษณะของสิ่งที่มุ่งประเมิน (Characteristics of evaluation) และปัญหาที่ต้องการแก้ไขด้วยการประเมิน (The problem to be solved)

แนวคิดการประเมินที่นำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 3 แนวคิด ได้แก่

1. แนวคิด Utilization- Focused Approach (UFE) (Patton, 2013) จัดเป็นหนึ่งในแนวคิดการประเมินเชิงธรรมชาติ (Naturalistic evaluation approach) เพื่อให้ผู้ใช้สารสนเทศได้รับข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และส่งเสริมการใช้ผลการประเมิน ช่วยสร้างเสริมความรู้ทางการประเมินให้แก่ผู้รับผิดชอหลักสูตร และทำให้ผู้ประเมิน ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าใจบริบทการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของสถานประกอบการและนโยบายของรัฐต่อไป จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์บริบทของหลักสูตร ความต้องการของสถานประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรอบด้าน รวมทั้งระบุผู้ต้องการใช้สารสนเทศ และวางแผนการนำผลการประเมินไปใช้อย่างเหมาะสม

2. แนวคิด CIPIEST evaluation model (Stufflebeam, 2007) จัดเป็นหนึ่งในแนวคิดการประเมินที่ยึดความต้องการในการตัดสินใจ (Decision-based evaluation) เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงโครงการหรือหลักสูตร โดยทำการประเมินตามมิติการประเมิน CIPIEST ทั้ง 7 ด้าน ตั้งแต่ประเมินบริบท (context) ปัจจัยเบื้องต้น (input) กระบวนการ (process) ผลกระทบ (impact) ประสิทธิผล (effectiveness) ความยั่งยืน (sustainability) และถ่ายทอดความสำเร็จ (transportability) จึงนำมาประยุกต์ในการออกแบบการประเมินหลักสูตรให้มีความครอบคลุมสารสนเทศที่ต้องการและสอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรมากที่สุด เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจปรับปรุงการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. แนวคิด Discrepancy evaluation model (DEM) (Provus, 1971) จัดเป็นหนึ่งในแนวคิดการประเมินที่ยึดเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นหลัก (Criterion-based evaluation) โดยประเมินความไม่สอดคล้องระหว่างส่วนต่างๆ ของหลักสูตร (การออกแบบหลักสูตร การเริ่มใช้หลักสูตร กระบวนการ ผลผลิต และความคุ้มค่าของหลักสูตร) กับมาตรฐานที่กำหนด ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เพื่อค้นหาจุดอ่อนและนำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อให้ได้สารสนเทศในการตัดสิน

ประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลของหลักสูตร และค้นหาจุดที่ควรพัฒนาตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

แนวคิดทั้ง 3 นำมาผสานกันแบบคู่ขนาน (Parallel combinations) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสังเคราะห์รวมกันเพื่อให้ได้ข้อค้นพบร่วมกัน (Kanjanawasee, 2019)

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาบริบทของหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี และความต้องการใช้สารสนเทศจากการประเมิน นำมาสู่การกำหนดกรอบแนวคิดการประเมินดังนี้

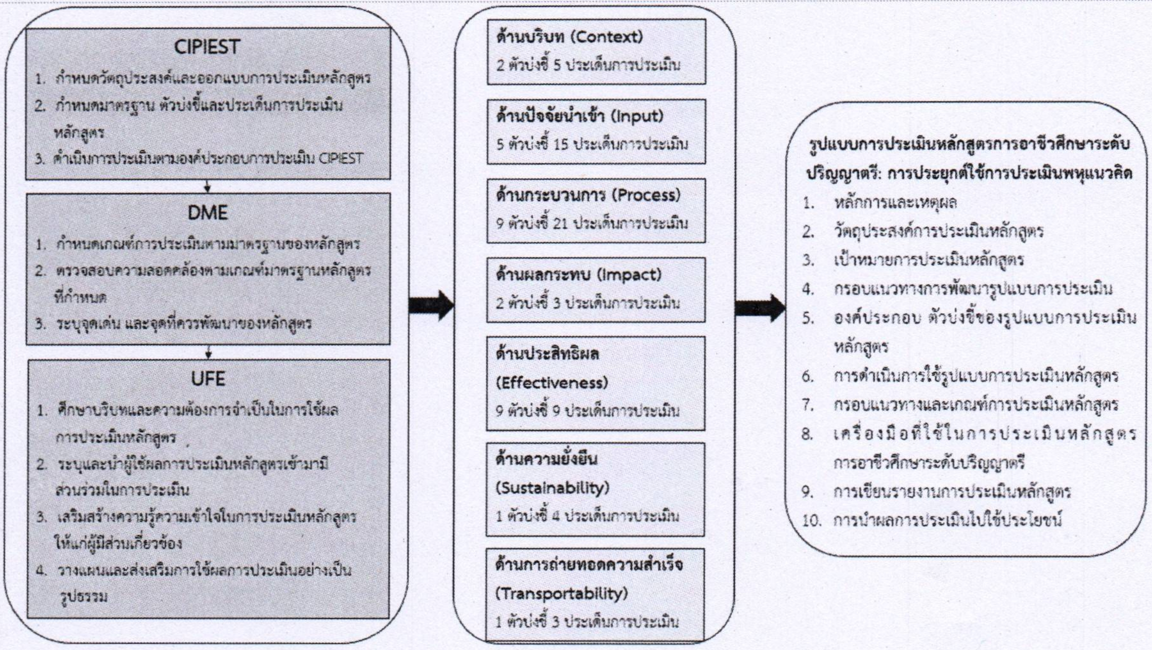

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย

1. การตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีในเบื้องต้นประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้ง 9 ประเภทวิชา ประเภทวิชาละ 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน

2. การตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบการประเมิน และการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังจากแก้ไขแล้ว) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีด้านละ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือ 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลการวิพากษ์ สำหรับการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรในเบื้องต้นประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี:

การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด

ชุดที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบการประเมิน เป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ

ชุดที่ 3 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประชุมกลุ่มย่อย (focus group) โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการแนวคิดการประเมินหลักสูตร และรายละเอียดของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีโดยประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิดที่ได้พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เข้าใจตรงกัน และร่วมวิพากษ์ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการประเมิน ตามประเด็นที่กำหนด

2. การตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบการประเมินและการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด หลังจากที่ได้ปรับปรุงแล้วอีกครั้งหนึ่ง จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาทั้ง 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำข้อมูลจากแบบประเมินมาวิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 29 ตัวบ่งชี้ และ 60 ประเด็นการประเมิน จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ประเด็นการประเมินทั้ง 60 รายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับตัวบ่งชี้และองค์ประกอบการประเมิน ตั้งแต่ 0.67-1.00 ซึ่งมีความเหมาะสมตามเกณฑ์การพิจาณาของค่าดัชนี IOC ทุกรายการ

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านละ 3 ท่าน รวมทั้งสิ้น 9 ท่าน ตามองค์ประกอบของรูปแบบการประเมินในภาพรวมพบว่า ด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.33 ถึง 4.89 องค์ประกอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมสูงที่สุดคือ องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X}$ = 4.89, S.D. = 0.27) และองค์ประกอบด้านผลกระทบ ($\bar{X}$ = 4.89, S.D. = 0.22) ส่วนด้านความเป็นไปได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 ถึง 4.78 องค์ประกอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงที่สุดคือการเขียนรายงานการประเมินหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0.44) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ในภาพรวม

รายการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. วัตถุประสงค์การประเมิน	4.67	0.37	มากที่สุด	4.74	0.40	มากที่สุด
2. เป้าหมายการประเมิน	4.70	0.39	มากที่สุด	4.41	0.70	มาก
3. กรอบแนวทางการพัฒนารูปแบบการประเมิน	4.43	0.79	มาก	4.00	0.58	มาก
4. องค์ประกอบด้านบริบท	4.83	0.35	มากที่สุด	4.50	0.79	มาก
5. องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า	4.89	0.27	มากที่สุด	4.33	0.66	มาก
6. องค์ประกอบด้านกระบวนการ	4.81	0.27	มากที่สุด	4.38	0.59	มาก
7. องค์ประกอบด้านผลกระทบ	4.89	0.22	มากที่สุด	4.44	0.73	มาก
8. องค์ประกอบด้านประสิทธิผล	4.80	0.31	มากที่สุด	4.58	0.40	มากที่สุด
9. องค์ประกอบด้านความยั่งยืน	4.33	1.00	มาก	4.22	0.67	มาก
10. องค์ประกอบด้านการถ่ายทอดความสำเร็จ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.44	0.88	มาก
11. การดำเนินการใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตร	4.78	0.44	มากที่สุด	4.33	0.71	มาก
12. กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตร	4.81	0.38	มากที่สุด	4.59	0.46	มากที่สุด
13. การเขียนรายงานการประเมินหลักสูตร	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
14. การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์	4.83	0.35	มากที่สุด	4.22	0.62	มาก
15. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร	4.72	0.44	มากที่สุด	4.31	0.53	มาก

อภิปรายผล

การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด โดยผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านละ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน พบว่า ผลการประเมินทั้งด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 15 รายการ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบว่า หลายรายการผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่ทัดเทียมกัน เช่น องค์ประกอบด้านบริบทองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบด้านกระบวนการ องค์ประกอบด้านผลกระทบ องค์ประกอบด้านการถ่ายทอดความสำเร็จ ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบตามมิติการประเมิน CIPIEST ซึ่งต้องใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายให้สอดคล้องตามแต่ละมิติการประเมิน และให้สารสนเทศจากการประเมินมากกว่าเดิม ดังนั้นในการนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีไปใช้จริง ผู้ประเมินจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตร องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และประเด็นการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นอย่างดี เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ตรงตามมิติการประเมินอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาด้านความเหมาะสมพบว่า รายการที่มีผลการประเมินสูงที่สุดคือ องค์ประกอบด้านปัจจัย

นำเข้า และองค์ประกอบด้านผลกระทบเนื่องจากตัวบ่งชี้และประเด็นการประเมินที่พัฒนาขึ้นของทั้งสององค์ประกอบนั้น เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (Office of Higher Education Commission, 2014) และรายละเอียดของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (มคอ.1) ของทุกประเภทวิชา ซึ่งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการในเบื้องต้นอยู่แล้ว จึงไม่เป็นการสร้างภาระในการประเมิน จึงทำให้มีความเหมาะสมมากที่สุด

สรุปผล

รูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด มีเป้าหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร เพื่อนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร รวมทั้งนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ในการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรจึงเป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน 3 แนวคิด ได้แก่ 1) Utilization-Focused Evaluation (Patton, 2013) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์บริบทของหลักสูตร ตามความต้องการ และความจำเป็นในการใช้สารสนเทศจากการประเมิน สร้างความพร้อมความสามารถทางการประเมินของผู้รับผิดชอบหลักสูตร รวมถึงวางแผนการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม 2) CIPIEST Model (Stufflebeam, 2007) นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการประเมินหลักสูตร พัฒนาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ในการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ครอบคลุมทุกมิตินำไปสู่การตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงการบริหารหลักสูตรต่อไป และ 3) Discrepancy Evaluation (Provus, 1971) ประยุกต์ใช้ในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ตัดสินคุณค่าของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และค้นหาจุดที่ควรพัฒนาของหลักสูตร

รูปแบบการประเมินหลักสูตรประกอบด้วยการประเมิน 7 องค์ประกอบ ตามโมเดลการประเมิน CIPIEST (Stufflebeam, 2007) ได้แก่ องค์ประกอบด้านบริบท (Context Evaluation) องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) องค์ประกอบด้านกระบวนการ (Process Evaluation) องค์ประกอบด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) องค์ประกอบด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) องค์ประกอบด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) และองค์ประกอบด้านการถ่ายทอดความสำเร็จ (Transportability Evaluation) ประกอบด้วย 29 ตัวบ่งชี้ 60 ประเด็นการประเมินที่สอดคล้องตามตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (Office of Higher Education Commission, 2014) รายละเอียดของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (คอศ.2) ทั้ง 8 ประเภทวิชา และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้ประเมินและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินหลักสูตรทุกฝ่ายมีความเข้าใจที่ตรงกัน และสามารถดำเนินการประเมินหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง

รูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด จึงประกอบด้วยรายละเอียดทั้งสิ้น 10 ส่วน ได้แก่ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์การประเมินหลักสูตร เป้าหมายการประเมินหลักสูตร กรอบแนวทางการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร องค์ประกอบตัวบ่งชี้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตร การดำเนินการใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตร กรอบแนวทางการประเมินหลักสูตร การเขียนรายงานการประเมินหลักสูตร การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร

การอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิดพบว่า ประเด็นการประเมินทุกรายการมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนี IOC และทุกองค์ประกอบของรูปแบบการประเมินหลักสูตรนี้มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

ในการนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิดไปใช้นั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรสร้างความเข้าใจรายละเอียดทุกส่วนให้ตรงกันอย่างถ่องแท้ เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่ถูกต้องและสามารถนำสารสนเทศจากการประเมินไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรครั้งต่อไป ควรมีการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ขององค์ประกอบการประเมิน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

2.2 ควรพัฒนาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินที่มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละประเภทวิชาของหลักสูตรอาชีวศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี: การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด” หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับการสนับสนุนจาก “ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

References

Bledsoe, K. L. & Graham, J. A. (2005). The Use of Multiple Evaluation Approaches in Program Evaluation. *American Journal of Evaluation, 26*(3), 302-319.

Hansen, M. B. & Vedung, E. (2005). *Evaluation of a Standardized Classification System*. Odense, Denmark: Syddansk Universitesforlag.

Kanjanawasee, S. (n. d.). *Curriculum Evaluation: Principles and Practices*. Retrieved September 27, 2015, from http://www.edu.tsu.ac.th/major/eva/files/journal/scan1.pdf [in Thai]

Kanjanawasee, S. (2019). *Evaluation Theory* (9th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]

Kanjanawasee, S. (2015). The Modified CIPP: Conception, Transformation, and Development. *Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University, 12*(2), 11-20. [in Thai]

Kraikunasai, J., Chongcharoen, K., Ngudgratoke, S., & Pukchanka, P. (2017). A Causal Model of Administrative Factors Affecting Educational Quality in Vocational Schools. *Panyapiwat Journal, 9*(2), 171-184. [in Thai]

Office of Higher Education Commission. (2014). *Handbook of Internal Education Quality Assurance: Higher Education* Bangkok: Parbpim Co., Ltd. [in Thai]

Ornstein, A. C. & Hunkins, F. (2004). *Curriculum foundations: Principles and theory* (4th ed). Boston: Allyn and Bacon.

Pantrakool, S., Tumnanchit, B., & Pijitkamnerd, B. (2019). The Evaluation of the Library and Information Sciences Curriculum for the Essential Skills Development of the Librarians in the 21st Century. *Panyapiwat Journal, 11*(1), 221-233. [in Thai]

Patton, M. Q. (2013). *Utilization–Focused Evaluation (U-FE) Checklist*. Retrieved December 23, 2016, from https://wmich.edu/sites/default/files/attachments/u350/2014 UFE_checklist_ 2013. pdf

Patphol, M. (2015). *Curriculum Assessment for Learning and Development* (3rd ed.). Bangkok: Charansanitwong Printing Co., Ltd. [in Thai]

Provus, M. (1971). *Discrepancy Evaluation for Educational Program Improvement and Assessment*. Berkeley, California, U.S.: McCutchan Pub. Corp.

Ritjaroon, P. (2015). Curriculum Evaluation: Approaches, Procedures, and Its Utility. *STOU Education Journal, 8*(1), 13-28. [in Thai]

Srisa-ard, B. (2003). *Curriculum Development and Curriculum Research.* Bangkok: Suweerisarn. [in Thai]

Stufflebeam, D. L. (2007). *CIPP Evaluation Model Checklist: A Tool for Applying the CIPP Model to Assess Projects and Programs*. Retrieved August 31, 2019, from_https://wmich.edu/sites/default/files/attachments/u350/2014/cippchecklist_mar07.pdf

Name and Surname: Angwara Wongrugsa
Highest Education: Master of Education in Educational Measurement and Evaluation, Chulalongkorn University
Affiliation: Chulalongkorn University
Field of Expertise: Measurement and Evaluation

Name and Surname: Sirichai Kanjanawasee
Highest Education: Ph.D. in Measurement and Evaluation, University of California, Los Angeles
Affiliation: Chulalongkorn University
Field of Expertise: Measurement and Evaluation Program Evaluation

Name and Surname: Sirilak Ratchusanti
Highest Education: Ph.D. in Research and Curriculum Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok
Affiliation: Office of The Vocational Education Commission (Retired government employee on person)
Field of Expertise: Vocational Education

วารสาร

ปัญญาภิวัฒน์

PANYAPIWAT JOURNAL

Volume 13 No. 1 January - April 2021

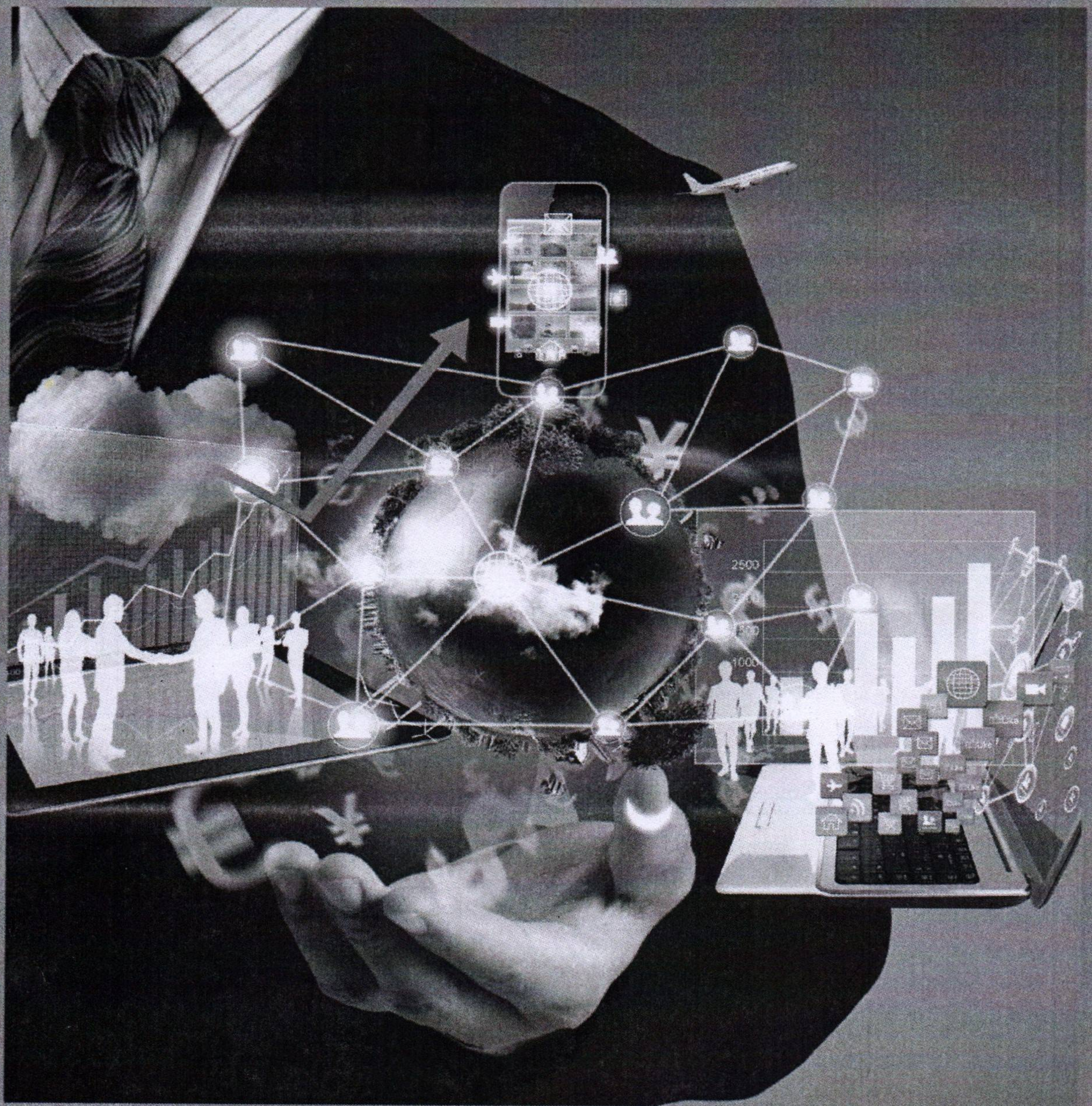

ISSN 2651-1088 (Online)

วารสารปัญญาภิวัฒน์ (PANYAPIWAT JOURNAL)

ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย

(Thai-Journal Citation Index Centre-TCI) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1

และฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI)

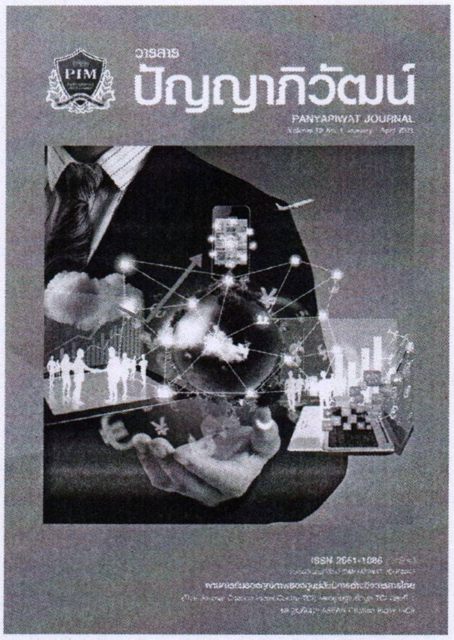

(https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/issue/view/16924)

Vol. 13 No. 1 (2021): January-April

Published: 2021-04-26

Full Issue

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ISSUE/VIEW/16924/4229)

Research Article

THE RELATIONSHIP OF MODERN MARKETING STRATEGIES AFFECTING THE COMPETITIVE ADVANTAGE OF LOCAL BUSINESS TOWARDS THE HOLDING OF THE CHINESE INVESTORS (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240578)

Winayaporn Bhrammanachote

1-17

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240578/170040)

A COMPARISON OF PORTFOLIO DIVERSIFICATION OF THAI EQUITY FUNDS (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240758)

Krissana Treesilvattanakul

18-29

PDF (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240758/170041)

INFLUENCE OF CONSUMER BEHAVIOR TOWARDS BUYING INTENTIONS AND WILLINGNESS TO PAY FOR ORGANIC VEGETBLES IN THAILAND (https://so05.tci-

thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240673)

Vanich Chaisaeng

30-44

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240673/170042)

SUPPLY CHAIN ANALYSIS OF HYDROPONICS SALAD VEGETABLES USING SCOR MODEL: A CASE STUDY OF LAOR FARM CO., LTD (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/247977)

Monruedee Chantharat, Montri Congtrakultien

45-53

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/247977/170043)

PROBABILITY ANALYSIS OF WELLNESS TOURISM SERVICE FOR TOURISTS TRAVELING IN BETONG DISTRICT, YALA PROVINCE (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240799)

Chakorn Praprom, Jetsada Laipaporn

54-70

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240799/170044)

THE STUDY OF THE BEHAVIORAL INTENTION OF CULTURAL AND COMMUNITY-BASED TOURISM IN MYANMAR (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/246163)

Hlaing ZarChi Tin Myint

71-91

PDF (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/246163/170082)

WORLD HERITAGE CITY AND CREATING A UNIQUE IDENTITY WITH A CULTURAL CAPITAL IN THE SPA BUSINESS (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240900)

Nitiphol Thararoop, Pruchaya Piratrakul, Kamonsiri Wongmuek

92-103

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240900/170048)

CORPORATE COMMUNICATION FACTORS AFFECTING THE ORGANIZATION GROWTH AND SUSTAINABILITY: CP ALL PLC. (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/248837)

Visa Cheawsamut

104-118

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/248837/170083)

TRUST, RISK AND BENEFITS IN CONTINUOUS INFORMATION SHARING THROUGH ONLINE SOCIAL NETWORK (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/245901)

Siriluck Rotchanakitumnuai

119-131

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/245901/170060)

VISIONARY LEADERSHIP’S EFFECT ON EMPLOYEES’ PROACTIVE BEHAVIOR: A MODERATING AND

MEDIATING MODEL (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/241475)

Hao Chen, Jiwen Song

132-146

PDF (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/241475/170067)

ANTECEDENCES AND CONSEQUENCES OF ENVIRONMENTAL EMPLOYEE LEARNING MANAGEMENT CAPABILITY OF FOOD PROCESSING INDUSTRY IN THAILAND (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240699)

Apiluck Thammawimutti, Viroj Jedesadalug, Jantana Sansook

147-163

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240699/170073)

THE NEEDS OF WELFARE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT BASED ON THE CONCEPT OF FUTURE CAREERS (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240586)

Kasidit Meeprom, Sukanya Chaemchoy, Suebsakul Narintarangkul na ayudhaya

164-175

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240586/170075)

MANAGEMENT FACTORS AFFECTING THE QUALITY OF VOCATIONAL COLLEGES PERFORMANCE (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240089)

Nutpatsorn Tanaborworpanid, Pisamai Jarujittipant

176-188

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240089/170079)

THE PROPRIETY AND POSSIBILITY OF AN EVALUATION MODEL FOR UNDERGRADUATE VOCATIONAL PROGRAMS: AN APPLICATION OF MULTIPLE EVALUATION APPROACHES (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/239441)

Angwara Wongrugsa, Sirichai Kanjanawasee, Sirilak Ratchusanti

189-200

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/239441/170080)

CANONICAL CORRELATION OF THE FACTORS INFLUENCING RMUTT STUDENTS TO WORK OUT (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/234089)

Katawoot Jeambua, ประสพชัย พสุนนท

201-214

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/234089/170078)

PSYCHOLOGICAL AND EXPERIENTIAL LEARNING BEHAVIOR EFFECT ON INNOVATION SKILL OF STUDENTS IN WORK-BASED EDUCATION (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/242262)

Varaporn Klayprayong, Kanchana Pattrawiwat, Wichuda Kijtorntham, Pichit Ritcharoon

215-232

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/242262/170081)

LANGUAGE AND THAI CHILDREN IDENTITY INDOCTRINATION THROUGH SCHOOL SONGS (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/241248)

Benjamas Khamsakul, Wilaisak Kingkham

233-247

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/241248/170074)

A FALSIFICATION OF ZHU QING SHI'S RESEARCH CONCLUSION THAT CONSCIOUSNESS IS THE BASIS OF THE OBJECTIVE MATERIAL WORLD (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/239922)

Xiao Yin Zhang, Wei Meng

248-266

PDF (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/239922/170072)

Academic Article

POSITIVE CANDIDATE EXPERIENCE RECRUITMENT TRENDS THATHR MANAGER NEED TO KNOW (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/245743)

Thanasit Phoemphian

267-278

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/245743/170070)

DIGITAL-BASED LEARNING MANAGEMENT FOR ENHANCING DIGITAL INTELLIGENCE (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/239180)

Naphatsanan Suwannawong, Panita Wannapiroon

279-393

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/239180/170068)

ONLINE CLASSROOM MANAGEMENT WITH THE SMILES MODEL TO ENHANCE A NEW NORMAL LEARNING IN THE EDUCATION TRANSFORMATION THROUGH DIGITAL TECHNOLOGY (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/246785)

Alongkorn Koednet, Prapawan Samutpaochinda, Panpachara Pinchinda

294-307

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/246785/170064)

STRENGTHENING THE LEARNERS' PROFICIENCY THROUGH WORK-BASED EDUCATION MODEL (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/247757)

Chittra Chantragatrawi, Pornpimon Prasongporn

308-317

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/247757/170061)

PRINCIPLES OF DETERMINING THE MEANING OF UNFAMILIAR WORDS FROM CONTEXT (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/247779)

Kraikung Anukakul, Sirinya Pipatsrisawat

318-335

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/247779/170084)

VOLUNTEER SPIRIT DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF THAILAND (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/240392)

Waraporn Lueangvilai, Sirinrat Kanchanakunjara, Pinkanok Wongpinpech

336-350

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/240392/170071)

OPERATIONS RISK OF CONDOMINIUM MANAGER (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/242656)

Monnapat Kongprawechnon

351-365

PDF (ภาษาไทย) (HTTPS://SO05.TCI-THAIJO.ORG/INDEX.PHP/PIMJOURNAL/ARTICLE/VIEW/242656/170046)

Approved by TCI during 2020 - 2024

(https://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/announcement_58.php)

Indexed in TCI และ ACI

(https://tci-thailand.org/)

(https://www.asean-cites.org/index.php?r=home)

Editor: Assoc. Prof. Dr.Tippaporn Mahasinpaisan

(https://www.pim.ac.th/th)

THAIJO (https://www.tci-thaijo.org/)

ข้อมูล

- สำหรับผู้นิพนธ์บทความ (https://drive.google.com/drive/folders/16k9oDDz1IRHtD9bFD2oRcRSiitqctb0s?usp=sharing)
- สำหรับผู้ประเมินบทความ (https://drive.google.com/open?id=1Zu9fZFXCBNP_MvBGRPIDaUURyznknWAu)

Keywords

Information

- For Readers (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/information/readers)
- For Authors (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/information/authors)

For Librarians (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/information/librarians)

Visitors

(https://info.flagcounter.com/WiNf)

Start counting data 27 September 2013

Language

English (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/user/setLocale/en_US?source=%2Findex.php%2Fpimjournal%2Fissue%2Fview%2F16924)

ภาษาไทย (https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/user/setLocale/th_TH?source=%2Findex.php%2Fpimjournal%2Fissue%2Fview%2F16924)

Panyapiwat Journal Editorial Division
The Office of Research and Development, Panyapiwat Institute of Management
85/1 Moo 2, Chaengwattana Rd., Bang Talad, Pakkred, Nonthaburi 11120, Thailand
Tel. (+66) 2855 0908, (+66) 2855 1102 E-mail: journal@pim.ac.th

Platform & workflow by OJS / PKP

(https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/about/aboutThisPublishingSystem)

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1130 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

2651-1088

ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่มที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
-	2651-1088	วารสารปัญญาภิวัฒน์	Panyapiwat Journal	1	Social Sciences	https://www.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal	ยกเลิกการเผยแพร่ฉบับพิมพ์ Print ISSN (เดิม) : 1906-7658 โดยจะเผยแพร่ในรูปแบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น

รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : วารสารปัญญาภิวัฒน์

Journal Name : Panyapiwat Journal

ชื่อบรรณาธิการ : รศ.ดร.ทิพย์พาพร มหาสินไพศาล

ชื่อย่อของวารสาร :

Abbreviation Name:

ISSN :

E-ISSN : 2651-1088

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ 85/1 หมู่ 2 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

เจ้าของ : สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ / Panyapiwat Institute of Management

จำนวนฉบับต่อปี : 3

Email : journal@pim.ac.th, hathaichanoksao@pim.ac.th

Website : https://www.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal

TCI กลุ่มที่ : 1

สาขาหลักของวารสาร : Social Sciences

สาขาย่อยของวารสาร : Business, Management and Accounting / Engineering / Social Sciences

หมายเหตุ : ยกเลิกการเผยแพร่ฉบับพิมพ์ Print ISSN (เดิม) : 1906-7658 โดยจะเผยแพร่ในรูปแบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น

Total Citations : 87
Total Publications : 733

ข้อมูล Citation และ Publication ของวารสาร

ข้อมูลของวารสาร	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Citation	2	6	24	13	14	10	7	4	1	0
Publication	26	44	63	102	101	98	100	75	75	0
Citation / Publication	0.08	0.14	0.38	0.13	0.14	0.1	0.07	0.05	0.01	0

กลุ่มของวารสารในฐานข้อมูล TCI

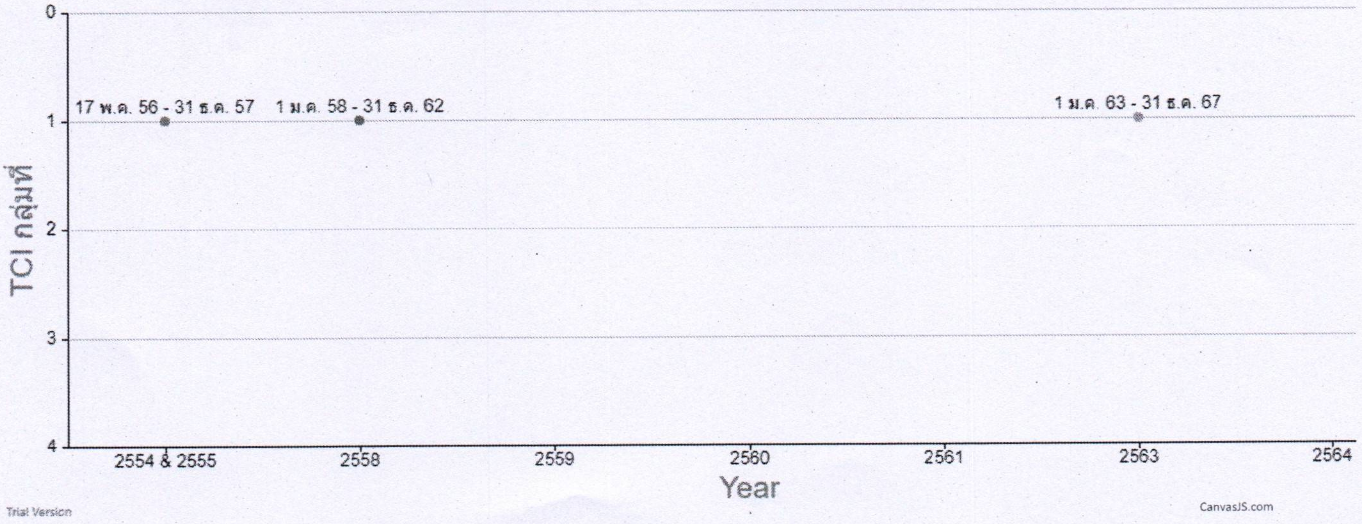

Citation 10 Years

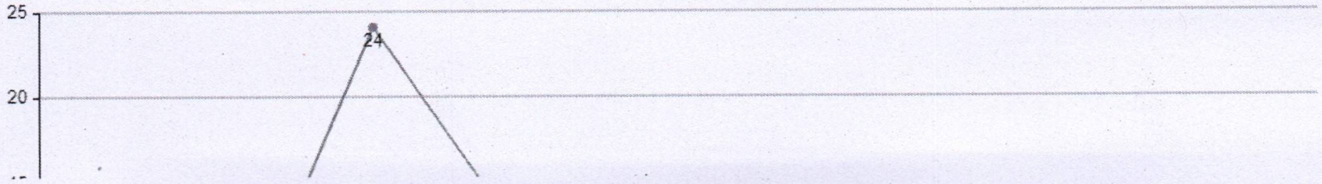

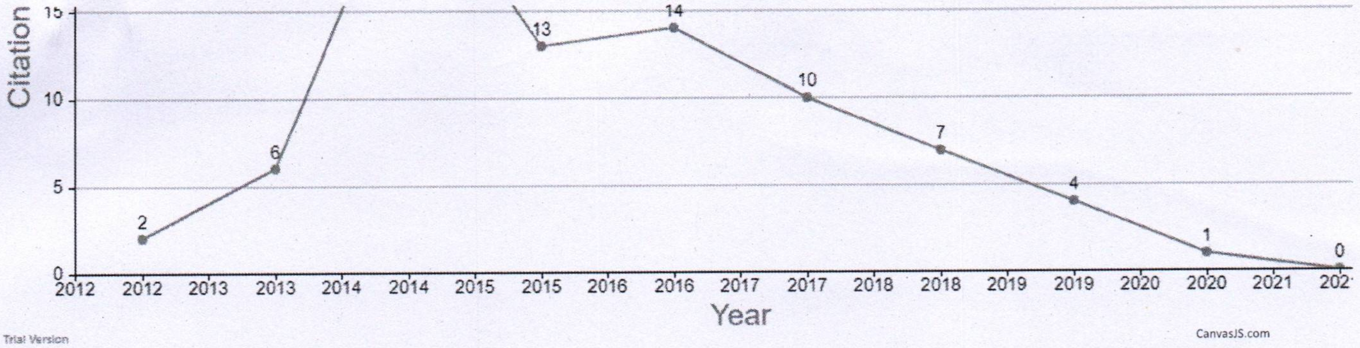

Publication 10 Years

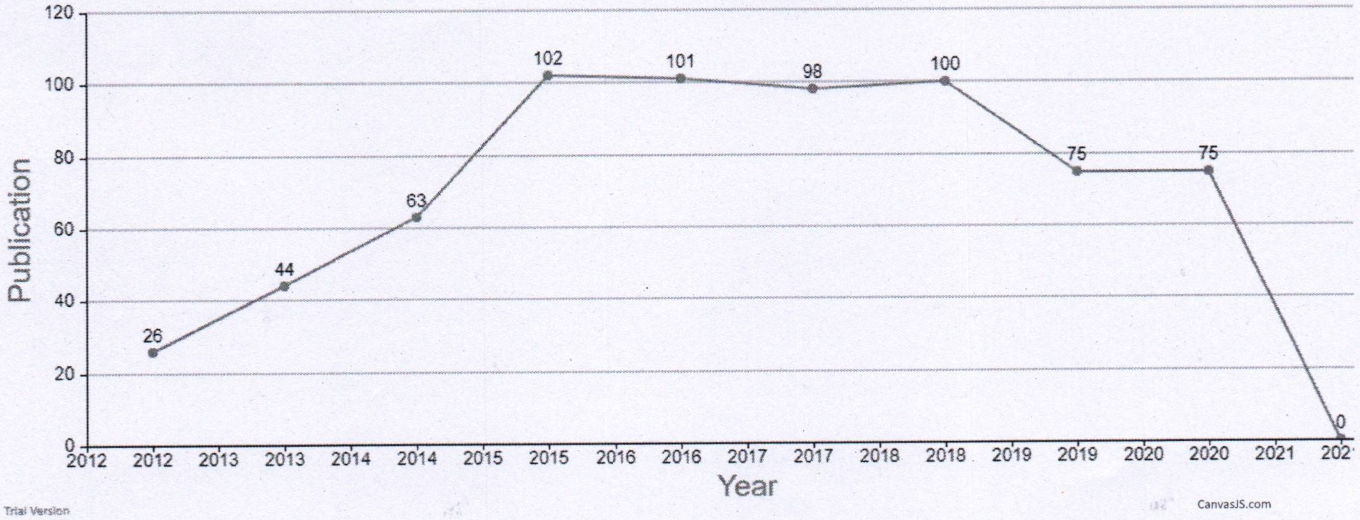
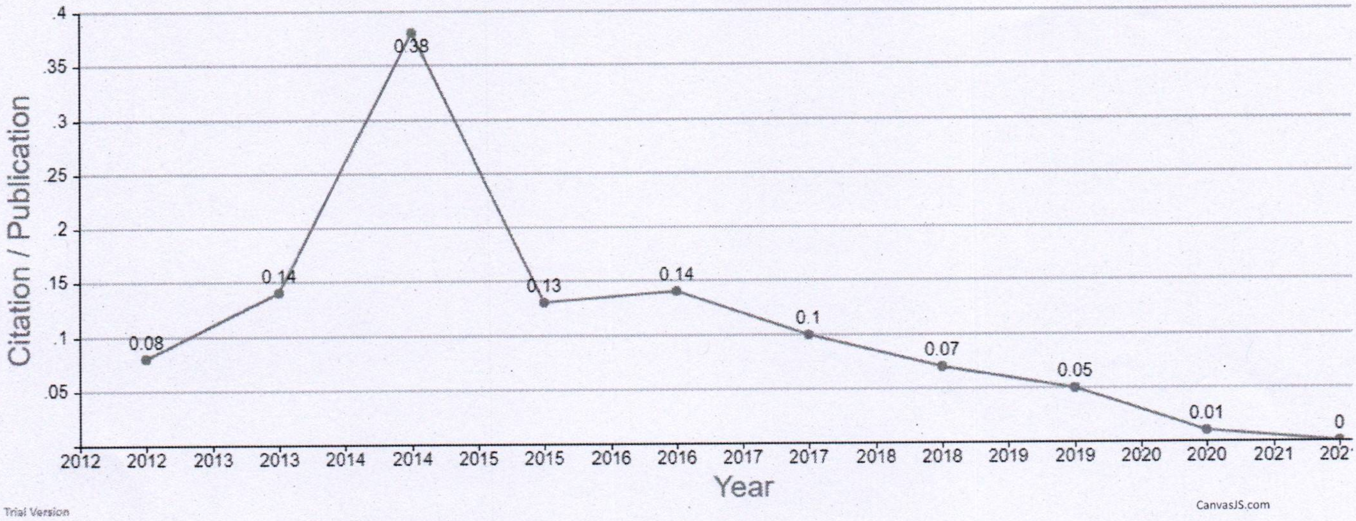
Citation / Publication 10 Years